

POSTANOWIENIE

18 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Kamil Zaradkiewicz

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

na posiedzeniu niejawnym 18 maja 2023 r. w Warszawie,

na skutek skargi kasacyjnej N.S.

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z 5 listopada 2020 r., I ACa 1084/19,

w sprawie z powództwa T.T.-C. i S.C.

przeciwko N.S.

o zapłatę,

1. odrzuca skargę kasacyjną w części przyjętej do rozpoznania;

2. zasądza od N.S. na rzecz T.T.-C. i S.C. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 5 listopada 2020 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie z powództwa T. T.-C. i S.C. przeciwko N.S. o zapłatę, na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 31 stycznia 2017 r., 1) zmienił zaskarżony wyrok w pkt I, II, III i IV, 2) oddalił apelację stron w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego i kasacyjnego, a także kosztach sądowych za drugą instancję (3-4).

Pozwany skargą kasacyjną z 3 lutego 2021 r. zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w części obejmującej punkt 1 wyroku ponad zasądzenie skapitalizowanych odsetek w kwocie 1 830,28 zł za okres od 11 sierpnia 2016 r. do 1 września 2017 r. oraz dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 965,31 zł od 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz w zakresie objętym zmianą punktu II, III, VI wyroku Sądu Okręgowego, a nadto punkt 3 i 4 zaskarżonego wyroku. Skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego i zmianę wyroku Sądu Okręgowego przez zasądzenie skapitalizowanych odsetek w kwocie 1 830,28 zł za okres od 11 sierpnia 2016 r. do 1 września 2017 r. oraz dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 965,31 zł od 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty a w pozostałym zakresie oddalenie powództwa, ewentualnie o uchylenie wyroku sądu apelacyjnego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi przy uwzględnieniu kosztów postępowania kasacyjnego, a także o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego.

Powodowie w odpowiedzi na skargę kasacyjną z 13 kwietnia 2021 r. wnieśli o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie oddalenie skargi kasacyjnej w całości, nadto o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania kasacyjnego, w tym wynagrodzenia radcy prawnego według norm przepisanych.

Postanowieniem z 22 września 2021 r. Sąd Najwyższy (1) odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w części, w jakiej Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, w częściowym uwzględnieniu apelacji powodów zmienił wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 31 stycznia 2017 r., w punkcie II i zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie dalszą kwotę 101 488,28 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty (punkt 1 tiret 2), oraz przyjął skargę kasacyjną do rozpoznania w pozostałej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze

wskazaniem czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany (pkt 3).

W poddanej pod rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego skardze kasacyjnej pozwany nieprawidłowo sformułował jej wnioski, tak główny jak i ewentualny, bowiem nie oznaczył w nich zakresu żadanego uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego. Ponadto błędnie sformułowano wniosek główny o zmianę wyroku Sądu drugiej instancji, gdyż skarżący nie oznaczył zakresu wnioskowanej zmiany.

Oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, jak również określenie zakresu zaskarżenia i wniosków skargi kasacyjnej powinno być bardzo precyzyjne i nie może budzić wątpliwości, bowiem wyznacza ono granice zaskarżenia i wraz z podstawami kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna, powinna być tak zredagowana, aby nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych, a zakres zaskarżenia i jego wnioski nie mogą być określane przez Sąd Najwyższy na podstawie wykładni użytych przez skarżącego sformułowań. Znaczenie tych wymagań i bezwzględny obowiązek precyzji w oznaczaniu zakresu zaskarżenia i wniosków skargi powoduje, że braki skargi w tym zakresie nie podlegają usunięciu w ramach procedury naprawczej stosowanej przy usuwaniu braków formalnych (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15; z 24 czerwca 2021 r., III CSK 134/20).

W świetle art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. konieczne jest oznaczenie zakresu, w jakim zaskarżony wyrok ma zostać uchylony lub uchylony i zmieniony, albo wprost, albo co najmniej przez jednoznaczne odesłanie do prawidłowo określonego zakresu zaskarżenia, także jeśli wyrok został zaskarżony w całości. Sąd nie ma możliwości ustalania za stronę skarżącą tego, czy żądanie w skardze uchylenia i zmiany zaskarżonego wyroku miałyby oznaczać wyrok jako całość, czy wyrok w zaskarżonej (lub jeszcze innej) części (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 września 2022 r., I CSK 1563/22). Określenie zakresu zaskarżenia oraz wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia stanowi przedmiot odrębnych wymogów formalnych skargi kasacyjnej, co oznacza, że strona powinna w obu tych

kwestiach odrębnie sformułować własne stanowisko (postanowienie Sądu Najwyższego z 20 kwietnia 2022 r., I CSK 2268/22).

Ostatecznie zwrócić należy uwagę, iż wniosek główny w zakresie oddalenia powództwa w pozostałym zakresie, odnosi się bardziej do wyroku Sądu Okręgowego, aniżeli do wyroku Sądu Apelacyjnego i nie uwzględnia specyfiki postępowania drugoinstancyjnego. Skarżący powinien raczej domagać się oddalenia apelacji powodów w określonej części, a nie oddalenia powództwa w pozostałym zakresie. W tym zakresie wniosek kasacyjny jest wewnętrznie sprzeczny (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 grudnia 2022 r., I CSK 5664/22).

Z tych wszystkich względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego w zakresie w jakim została przyjęta do rozpoznania.

Stosownie do wyniku postępowania oraz art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.) obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.

[as]

P.S.